przedstawicieli władz administracyjnych, które do końca starały się odwieść strażaków od tego pomysłu. „Także w roku 1952 – pisze ks. Olek - strażacy dokonali nie lada wyczynu. Ufundowali z własnych ofiar samochód bojowy dla Straży, który został poświęcony na cmentarzu przykościelnym. Z władz nie było nikogo.”

Straż Pożarna w Makowiskach od samego początku była silnie związana z kościołem parafialnym i takimi tradycjami jak udział w procesji Bożego Ciała czy trzymanie honorowej straży przy Grobie Pańskim. To z pewnością nie była w smak władzy ludowej, która szczególnie po 1947 roku pouczała komendantów OSP o zakazie uczestnictwa w procesjach i innych wydarzeniach religijnych. Po śmierci ks. Franciszka Olka w 1957 roku prezesem został wybrany Jan Cichowlas, zaś OSP Makowiska, uchwałą zarządu, ufundowała nagrobek dla ks. Franciszka.

W 1967 roku wybrany zostaje nowy zarząd z prezesem Władysławem Kacprzakiem na czele. W 1975 r Straż otrzymała samochód pożarniczy marki Żuk, następnie w 1979 r. jednostka wzbogaciła się o samochód bojowy marki Star 25 oraz węże. Pierwszym kierowcą mobilnej już jednostki został dh Piotr Franczak.

Historia jednostki OSP zrelacjonowana została przez dh Kazimierza Kotylę na podstawie zapisów Kroniki OSP w Makowiskach, prywatnych zapisków oraz wspomnień naocznych świadków - druhów Naszej jednostki.

Fotografie udostępniła p. M. Lebioda

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach NUMER 2 (26) czerwiec 2021

Drodzy Czytelnicy,

Kolejny numer Opiekuna trafia do Waszych rąk na początku lata, w okresie wakacji i urlopów. Jest to dobry czas, żeby pochylić się nad jego lekturą, poznać, czym obecnie żyje parafia, a także sięgnąć do historii związanej z miejscem, na którym żyjemy. Pamiętajmy, że obecnie trwa specjalny Rok poświęcony św. Józefowi, którego w Litanii wzywamy m.in. jako Podporę rodzin. Prośmy, by czuwał nad religijnym życiem naszych rodzin, zanosił nasze prośby przed Boży tron i pomagał doświadczać na co dzień Bożej opieki.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

W wakacyjne niedziele pamiętajmy o kościele

PRZED NAMI...

LIPIEC

01.07 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
02.07 – 1-szy piątek miesiąca
03-10.07 – Parafialna pielgrzymka do Fatimy
04.07 – Odpust kalwaryjski w Wąsoszu
16.07 – NMP z Góry Karmel
16.07 – Koronka do Bożego Miłosierdzia (3 piątek miesiąca)
19.07 – Msza św. wotywna do św. Józefa
22.07 – święto św. Marii Magdaleny
24.07 – Siódma rocznica śmierci ks. Stanisława Ładochy
25.07 – Poświęcenie pojazdów mechan.
26.07 – święto św. Joachima i Anny

SIERPIEŃ

05.08 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
06.08 – Święto Przemienienia Pańskiego. 1-szy piątek m-ca
9.08 – Św. Teresy Benedykty od Krzyża DM, patronki Europy,
11/12.08 – Nocleg pielgrzymów z Kościerzyny
15.08 – Uroczystość Wniebowzięcia NMP
19.08 – Msza św. w kościele stacyjnym Roku św. Józefa z udziałem Bpa Antoniego Długosza; Bierzmowanie
20.08 – Koronka do Bożego Miłosierdzia (3 piątek miesiąca)
24.08 – Odpust ku czci św. Bartłomieja Ap.
25.08 – Pielgrzymka na Jasną Górę
26.08 – Uroczystość NMP Częstochowskiej

WRZESIEŃ

01.09 – Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego
03.09 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
04.09 – 1-szy piątek m-ca
05.09 – Dożynki parafialne
08.09 – Święto Narodzenia NMP (odpust w Pajęcznie)
12.09 – Uroczystość Rocznicy I Komunii św.
18.09 – Święto św. Stanisława Kostki
21.09 – Doba Eucharystyczna

ŚWIĘTY JÓZEF ZAPRASZA 19 sierpnia 2021 r.

Ojciec Święty Franciszek Listem Apostolskim „Patris corde" zainaugurował 8-go grudnia 2020 r. „Rok Świętego Józefa". W związku z tym, w Archidiecezji Częstochowskiej zostały ustanowione kościoły stacyjne Roku Świętego Józefa, wśród których znalazł się nasz kościół parafialny. Uroczysta Msza św. z udziałem wiernych w wymiarze archidiecezjalnym zostanie odprawiona 19 sierpnia br. przez Bpa Seniora Antoniego Długosza. Serdecznie zapraszamy na te obchody.

STULECIE FUNDACJI KRZYŻA W CZERKIESACH

W sobotę, 24 lipca 2021 r., zostanie odprawiona uroczysta Msza św. przy krzyżu w Czerkiesach z okazji setnej rocznicy jego ufundowania przez Walentego Franczaka jako wotum za ocalenie rodziny z pandemii grypy hiszpańskiej. Serdecznie zapraszamy do udziału.

ZNIESIENIE DYSPENSY OD UDZIAŁU WE MSZY ŚWIĘTEJ

1. Z dniem 19 czerwca 2021 r. abp Wacław Depo **zniósł dyspensę** od obowiązku uczestnictwa we mszy św. w niedzielę i święta nakazane, co oznacza, że wierni są ponownie zobowiązani do uczestniczenia we Mszy Świętej niedzielnej oraz świątecznej.
2. W kościołach cały czas obowiązują limity wiernych. Od soboty, 26 czerwca, w świątyniach może być zajętych 75 proc. miejsc. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 2021 r., do limitu osób w budynkach i innych obiektach kultu religijnego nie wlicza się osób zaszczepionych przeciwko COVID-19.
3. Istnieje w dalszym ciągu obowiązek zakrywania ust i nosa przez wiernych, koncelebransów i służbę liturgiczną.
4. Pozostają obowiązującymi zasady, które odnoszą się do sposobu udzielania Komunii św., w tym noszenie maseczek i dezynfekcja rąk przed przystąpieniem do rozdzielania przez jej szafarzy oraz poszanowanie uprawnienia wiernych do możliwości przyjmowania Komunii św. na rękę.

ZNAMY DATĘ BEATYFIKACJI PRYMASA TYSIĄCLECIA

Długo wyczekiwana uroczystość beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego, która pierwotnie miała mieć miejsce 7 czerwca 2020 roku na pl. Piłsudskiego w Warszawie, odbędzie się 12 września o godz. 12:00 w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie-Wilanowie. Z woli papieża Franciszka uroczystość będzie mieć charakter skromny i godny. Godny, gdyż dotyczy Prymasa Tysiąclecia, jednej z najważniejszych postaci w historii Kościoła w Polsce i Kościoła Powszechnego XX wieku, skromny – gdyż oprawa uroczystości musi – także w wymiarze symbolu – odpowiadać czasom pandemii i jej konsekwencjom w wymiarze duchowym, społecznym, ekonomicznym i sanitarnym. W koncelebrze Mszy Świętej beatyfikacyjnej wezmą udział przedstawiciele duchownych z poszczególnych diecezji w Polsce. W uroczystości będą także uczestniczyły reprezentacje zakonów oraz reprezentanci wiernych świeckich z poszczególnych diecezji. Beatyfikacja będzie transmitowana przez telewizję publiczną.

KIERMASZ WIELKANOCNY

Choć aura nie sprzyjała, to jednak w pierwszy dzień wiosny odbył się przy kościele w Makowiskach kiermasz wielkanocny. Kto miał okazję zapoznać się z ofertą, ten wie, że przede wszystkim można było dostać tradycyjne wielkanocne wypieki, które przygotowało KGW w Patrzykowie. Były to między innymi drożdżowe baby z lukrem oraz babki piaskowe z czekoladą. Nie zabrakło również małych babeczek, które wszyscy lubimy wkładać do koszyczka wielkanocnego. Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się polskie mazurki, czyli kruche, słodkie i niezwykle dekoracyjne ciasta, które przekłada się domowymi konfiturami, kajmakiem, kremem cytrynowym, czekoladowym lub orzechowym. Mazurki można ozdabiać w dowolny sposób, dlatego to najpiękniejsze tradycyjne ciasta wielkanocne. Wśród wypieków znalazły się również drożdżowe zające oraz inne ciasta i babeczki do niedzielnej kawy. Poza tym stoły zdobiły piękne palmy wykonane między innymi przez lokalną palmiarkę, czyli p. Mariannę Olejnik z Patrzykowa, która wykorzystuje do swoich prac przede wszystkim to, co uda jej się zebrać latem z pól i lasów, czyli trawy, kwiaty i zboża specjalnie suszone i przechowywane przez zimę, aby w następnym roku zdobiły wielkanocne palmy. Wystarczy co roku zobaczyć palmy pani Marianny, żeby przekonać się, że nie ma dwóch takich samych okazów. Tegoroczny kiermasz w Makowiskach z całą pewnością można powiedzieć, że zakończył się powodzeniem, o czym świadczyły puste stoły po ostatniej niedzielnej mszy św. (KGW Patrzyków)

DNI ODNOWY DUCHOWEJ Z O. ERYKIEM

Rekolekcje wielkopostne to bardzo szczególny czas, który pozwala lepiej i głębiej przygotować się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego oraz lepiej zrozumieć istotę tych Świąt. To właśnie podczas rekolekcji bardziej zagłębiamy się w mękę Chrystusa i uświadamiamy sobie prawdy, o których na co dzień, żyjąc w biegu, często zapominamy. Tegoroczne rekolekcje były okazją do odnowienia i umocnienia swojego życia wiary. Wygłosi je o. Eric Kossi Hounake, werbista z Togo. Wierni oprócz wygłoszonych nauk wzięli udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, a młodzież w wieczornym spotkaniu z o. rekolekcjonistą.

PARAFIANIE PAMIĘTALI O URODZINACH PAPIEŻA

18 maja, z okazji 101. rocznicy urodzin św. Jana Pawła II, dziękowaliśmy Bożej Opatrzności za wielki dar jego długiego pontyfikatu, za przykład mocnej wiary i heroicznej miłości, jaki nam pozostawił. Wpatrując się w jego święte życie, które zawierzył Maryi, w godzinie apelowej modliliśmy się polecając Bogu nasze trudne "dziś" z pandemią, nasze rodziny i nasze osobiste sprawy.

PAN JEZUS ZAGOŚCIŁ W SERCACH DZIECI

W niedzielę, 16 maja br., odbyła się w naszym kościele uroczystość Pierwszej Komunii św. Liturgia rozpoczęła się przed kościołem, gdzie rodzice udzielili błogosławieństwa swoim dzieciom. Przy śpiewie maryjnej pieśni *Chwalcie łąki umajone* dzieci procesyjnie weszły do świątyni na spotkanie z Jezusem w otoczeniu swoich rodzin. Uroczysta Eucharystia, której ważnym momentem było odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, sprawowana była przez ks. proboszcza. Do stołu eucharystycznego po raz pierwszy przystąpiło 22 dzieci. Na Mszy św. oprócz rodziców, rodziców chrzestnych oraz bliskich, obecni byli także wychowawcy szkolni, a razem z ks. proboszczem w intencji dzieci modlił się ks. Kamil Zadrożny z WSD w Częstochowie. We wtorek, 18 maja, w drugim dniu Białego Tygodnia, dzieci komunijne udały się do pobliskiego Sanktuarium świętych Franciszka i Hiacynty Marto (Dzieci Fatimskich) w Pajęcznie

Nasza pielgrzymka miała charakter dziękczynny za dar Pierwszej Komunii Św. Pierwszym punktem była Msza św. sprawowana w intencji dzieci i ich rodziców, po której przeszliśmy do kaplicy poświęconej małym pastuszkom z Fatimy, ażeby dokonać Aktu zawierzenia dzieci Matce Najświętszej. Modliliśmy się, aby Pani Fatimska wypraszała nam u swego Syna wiele łask, szczególnie w naszych rodzinach. Potem nadszedł czas na rekreację, poznawanie okolicy i poczęstunek: pączki, puszysta wata cukrowa oraz popcorn. To było wspaniale spędzone popołudnie, za które Bogu niech będą dzięki! (red.)

POZNAJEMY PARAFIE DEKANATU PAJĘCZAŃSKIEGO

Parafia Narodzenia Pańskiego w Pajęcznie

Parafia Narodzenia Pańskiego w Pajęcznie jest najmłodszą parafią dekanatu pajęczańskiego. Została powołana do istnienia w 2000 roku. Do parafii należy zachodnia część miasta Pajęczno i wsie: Niwiska Górne, Niwiska Dolne, Dylów Rządowy, Dylów Szlachecki i Tuszyn. Pierwszym proboszczem i organizatorem parafii został ksiądz Szymon Gołuchowski. Początkowo parafianie gromadzili się na modlitwie w tymczasowej kaplicy, ale od razu podjęli starania o wybudowanie nowej świątyni. W 2003 roku rozpoczęły się prace przy fundamentach pod nowy kościół. W 2014 roku w ołtarzu głównym i prezbiterium zostały wykonane piękne malowidła, przedstawiające sceny narodzenia Jezusa i pasterzy, którzy podążali do Betlejem. W 2010 roku powstał też budynek parafialny – plebania, przy której kilka lat później stanął plac zabaw i siłownia. W czerwcu 2019 roku została położona posadzka marmurowa w prezbiterium.

Od 2015 roku kościół Narodzenia Pańskiego w Pajęcznie jest również Archidiecezjalnym Sanktuarium Dzieci Fatimskich - Świętych Franciszka i Hiacynty. Wtedy też przywiezione zostały relikwie świętych Pastuszków. Jest to jedno z dwóch w Polsce Sanktuarium poświęcone Dzieciom z Fatimy. W kościele znajdują się także relikwie św. Ojca Pio, św. Joanny Beretty Molla i św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Od lipca 2019 r. proboszczem jest ksiądz Łukasz Dybowski, który od samego początku, obok prowadzenia zwyczajnej pracy duszpasterskiej, podjął także niezbędne prace gospodarcze. Już w roku 2020 został przeprowadzony remont generalny dachu na kościele filialnym w Niwiskach Górnych, a kościół parafialny wzbogacił się o pięknie tabernakulum. Nowy proboszcz wystarał się także w Rzymie o dekret Stolicy Apostolskiej ustanawiający uroczystość odpustową ku czci świętych pastuszków na dzień 20 lutego. W maju 2021 roku na terenie przykościelnym powstał ogród dzieci fatimskich, który od razu stał się miejscem pielgrzymek dzieci pierwszokomunijnych i rocznicowych. W pierwszym miesiącu po inauguracji miejsce to odwiedziło 12 grup dziecięcych z opiekunami. W tym czasie do Sanktuarium Dzieci Fatimskich pielgrzymowało łącznie ponad 300 dzieci z archidiecezji Częstochowskiej.

W ramach obchodów Białego Tygodnia dzieci pierwszokomunijne z parafii Narodzenia Pańskiego w Pajęcznie wraz z ks. prob. Łukaszem Dybowskim, rodzicami i opiekunami pielgrzymowały do kościoła stacyjnego św. Józefa w Makowiskach. Pielgrzymów powitał ks. Andrzej Chrzanowski, który wyjaśnił dlaczego miejscowy kościół w trwającym roku św. Józefa jest kościołem stacyjnym i jakie łaski związane z odpustem można tutaj uzyskać. Wskazał także na św. Józefa jako przykład pilności i sumienności w codziennej pracy.

NIEZWYKŁA MOC NOWENNY POMPEJAŃSKIEJ

Kult Matki Bożej Pompejańskiej stale się rozwija, a Nowenna pompejańska przeżywa swój rozkwit. W Polsce powstały już pierwsze kościoły pw. Matki Bożej Pompejańskiej. W jednym z nich, w Żernikach Wrocławskich, znajdują się relikwie bł. Bartola Longa. Kim był człowiek, który rozpropagował kult Matki Bożej Pompejańskiej?

B. Longo wśród podopiecznych

Bartolo Longo przyszedł na świat 10 lutego 1841 r. w Latiano we Włoszech. Już jako mały chłopiec, bo w wieku 5 lat, został przez rodziców wysłany do pijarskiego Kolegium Braci, gdzie otrzymał wszechstronne wykształcenie. Po ukończeniu szkoły wstąpił na wydział prawa Uniwersytetu Neapolitańskiego, gdzie pod wpływem ateistycznego otoczenia, wiara Bartola uległa załamaniu, zaś on sam biorąc udział w licznych satanistycznych obrzędach, powierzył swoją duszę diabłu.

Pewnego dnia zdawało mu się, że słyszy błagalny głos zmarłego ojca, który nawoływał go do powrotu do Boga. Zdesperowany poprosił o pomoc przyjaciela rodziny zwierzając mu się ze swojego opłakanego stanu. Pod jego wpływem podjął decyzję o rezygnacji z satanizmu oraz trafił pod opiekę swojego przyszłego kierownika duchowego, który ostatecznie przyjął go do trzeciego zakonu dominikańskiego, gdzie przyjął nowe imię zakonne „Brat Różaniec". Pomagając biednym i chorym przyłączył się do osób prowadzących działalność charytatywną gdzie poznał swoją przyszłą małżonkę. Jego wyjazd służbowy do Pompejów sprawił, że podczas spaceru po okolicy wpadł w stan rezygnacji i przygnębienia. Pisał: „Pomimo pokuty wciąż gnębiła mnie myśl, że należę do szatana i nadal jestem jego niewolnikiem [...] Wtedy usłyszałem w moim sercu echo słów Maryi: Ten, kto propaguje mój różaniec, będzie zbawiony. Te słowa oświeciły moją duszę. Upadłem na kolana i zawołałem: Jeżeli te słowa są prawdą, to osiągnę zbawienie, ponieważ nie opuszczę tej dzikiej krainy, dopóki nie rozszerzę tutaj Twojego różańca".

To, co wydarzyło się potem było już dla wielu czytelnym znakiem działania łaski Bożej. W 1884 r. założył czasopismo „Różaniec i Nowe Pompeje", które po dziś dzień jest drukowane i rozprowa¬dzane na całym świecie. Zakładał m.in. ochronki, szkoły dla sierot i pozostawionych samym sobie dzieci więźniów, z przekonaniem powtarzając: Moim mistrzem w wychowaniu dzieci nie są sławni pedagodzy i ich szkoły, lecz sam Chrystus.

W 1894 r. bazylika w Pompejach została uznana za najważniejsze sanktuarium różańcowe na świecie. Bartolo Longo pracował przy nim do 85. roku życia i nigdy nie rozstawał się z różańcem, mówiąc: Moje powołanie to pisać o Maryi, służyć Maryi, kochać Maryję. Był inicjatorem odmawianej po dziś dzień przez miliony wiernych

Sanktuarium MB Różańcowej w Pompejach

modlitwy piętnastu sobót znanej pod nazwą Nowenny Pompejańskiej lub Nowenny nie do odparcia. Jest to często modlitwa zalecana do praktykowania w sytuacjach bardzo trudnych czy wręcz „beznadziejnych" i odwołuje się do prywatnych objawień z 1884 r., kiedy cierpiącej dziewczynie Fortunatinie Agrelli, która bardzo gorliwie modliła się o zdrowie, Matka Najświętsza poleciła odmówienie trzech nowenn błagalnych, a następnie po uzdrowieniu odmówienie trzech nowenn dziękczynnych.

Sama Nowenna Pompejańska jest więc nieznacznie rozbudowaną formą modlitwy różańcowej i składa się z cyklu 6 nowenn po 9 dni, co daje w sumie 54 dni nieustannej modlitwy w jednej intencji. Pierwszą część stanowią trzy nowenny błagalne, natomiast drugą - trzy nowenny dziękczynne. Codziennie obowiązkowo trzeba odmówić 3 części Różańca (radosną, bolesną i chwalebną), a więc 15 tajemnic. Dodatkowo jeśli ktoś ma życzenie (nieobowiązkowo) można odmówić czwartą część Różańca (tajemnice światła).

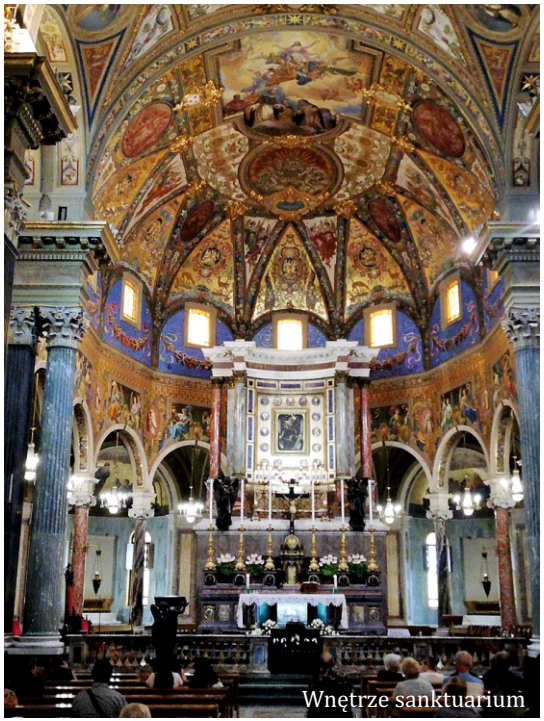
Wnętrze sanktuarium

Czciciele Maryi powierzają jej swoje małżeństwa, znalezienie pracy, wyjście członków rodziny lub ich samych z alkoholizmu lub innych nałogów, dar zrodzenia potomstwa.

Warto także pamiętać, że to dzięki inicjatywie B. Longo w 1883 r. papież Leon XIII ustanowił październik miesiącem szczególnej modlitwy różańcowej, zaś w 1980 r. przez pp. Jana Pawła II został ogłoszony błogosławionym. Obecnie trwa proces kanonizacyjny bł. Bartola Longa oraz proces beatyfikacyjny jego żony, Marianny de Fusco.

PIELGRZYMOWALI DO ŚW. JÓZEFA

W niedzielę po Oktawie Bożego Ciała do naszego kościoła, który jest kościołem stacyjnym Roku św. Józefa, pielgrzymowali członkowie Bractwa św. Józefa

z Pajęczna. Wizyta miała również związek z promocją tej formy religijnego zaangażowania mężczyzn, która w naszej parafii datuje się od roku 1740. Miejmy nadzieję, że w szeregi odradzającego się Bractwa św. Józefa zdecyduje się wstąpić liczne grono Jego czcicieli.

Z SERCA AFRYKI DO MAKOWISK

20 czerwca br. przeżywaliśmy w naszej parafii niedzielę misyjną. Z tej okazji gościliśmy s. Annę Nowakowską misjonarkę z Konga, która będąc na urlopie w ojczyźnie szerzy ideę misyjną wśród wiernych odwiedzając różne parafie. Podczas każdej Mszy św. s. Anna dzieliła się swoim doświadczeniem z pracy misyjnej, wyjaśniała m.in. co to znaczy być misjonarzem i czym są misje. Siostra wyraziła także wdzięczność za wspieranie

dzieł misyjnych. S. Anna Nowakowska pochodzi z parafii Matki Bożej Różańcowej w Mrzygłodzie. W roku 2000 podjęła drogę życia zakonnego w Zgromadzeniu Sióstr od Aniołów, które m.in. prowadzi pracę misyjną w trzech afrykańskich krajach: Kamerunie, Rwandzie i Kongo. W 2014 r. rozpoczęła przygotowanie do wyjazdu na misje w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie, a krzyż misyjny przyjęła z rąk nuncjusza apostolskiego w Polsce abp. Celestino Migliore podczas uroczystości odpustowych św. Wojciecha w Gnieźnie 26.04.2015 r.

POLA JUŻ POŚWIĘCONE

Obrzęd błogosławieństwa pól jest zwyczajem praktykowanym od dawien dawna w naszej parafii. Tegoroczne dni modlitw o urodzaje rozpoczęliśmy już w święto św. Marka Ewangelisty, przypadające 25 kwietnia. Po mszy św. wieczornej wyruszyliśmy w procesji błagalnej pod krzyż misyjny, prosząc o urodzaje i Boże błogosławieństwo w pracach polowych. W kolejnych dniach, zgodnie z ustalonym harmonogramem, wierni w poszczególnych miejscowościach gromadzili się przy krzyżach i kapliczkach przydrożnych, by wziąć udział we Mszy świętej w intencji o dobre urodzaje zapewniające dostatek chleba powszedniego. Liczny udział parafian potwierdzał tylko przekonanie, że plony i bogate żniwa nie zależą jedynie od ludzkiej pracy, lecz przede wszystkim od błogosławieństwa Bożego.

Msza Św. przy krzyżu w Czerkiesach

STATYSTYKI PARAFIALNE

Sakrament Chrztu

Przez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Oskar Michał (28.03.2021)
Jakub Marek (11.04.2021)
Leopold Andrzej (18.04.2021)
Maja (18.04.2021)
Pola (18.04..2021)
Liliana (24.04.2021)
Julia (1.05.2021)
Natan (15.05.2021)
Aleksandra (13.06.2021)
Blanka (20.06.2021)
Aleksander (26.06.2021)

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Karol i Ewelina (29.04.2021)
Kamil i Karolina (12.06.2021)
John i Kinga (26.06.2021)

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Andrzej Kochel, ur. 1968 (†03.03.2021)
Teodor Nowak, ur. 1953 (†10. 03.2021)
Marek Dłubak, ur. 1962 (†13.03.2021)
Sabina Bernaś, ur. 1928 (†23 03.2021)
Zdzisław Smolarek, ur. 1943 (†29.03.2021)
Teresa Kęsoń, ur. 1947 (†29. 03.2021)
Stanisław Wojtasik ur. 1957 (†06 04.2021)
Mieczysław Bojór, ur. 1948 (†05.04.2021)
Stanisława Stachera, ur. 1944 (†20 04.2021)
Marianna Dybalska, ur. 1932 (†21. 04.2021)
Józefa Sowa, ur. 1934 (†21.04.2021)
Józef Stachera, ur. 1938 (†22.04.2021)
Tadeusz Kotyla, ur. 1941 (†26 04.2021)
Teresa Bełkot, ur. 1931 (†11.05.2021)
Tadeusz Cieślak, ur. 1962 (†13.05.2021)
Mieczysław Sikora, ur. 1954 (†16.05.2021)
Teresa Płuciennik, ur. 1945 (†22.05.2021)
Zbigniew Smolarz, ur. 1960 (†20.06.2021)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

SREBRNY JUBILEUSZ KAPŁAŃSTWA KS. PROBOSZCZA

25 maja 2021 r. ks. proboszcz Andrzej Chrzanowski, wraz z 17 innymi kapłanami archidiecezji częstochowskiej, świętował w bazylice archikatedralnej Świętej Rodziny w Częstochowie jubileusz 25-lecia sakramentu kapłaństwa udzielonego przez abp Stanisława Nowaka.

„Przychodzimy do katedry naszych święceń, tu, gdzie zrodziło się nasze kapłaństwo, aby dać hojny dar, nie umniejszając niczego z pierwocin naszych rąk. Przychodzimy oddać naszą 25-letnią pracę dla Boga, Kościoła i ludzi, bo Pan był i wciąż jest hojny mimo naszych słabości, niedoskonałości i grzechów. Pan spoglądając w nasze serce, kiedyś nas wybrał i okazał swoją łaskę. Dzisiaj w duchu tej wdzięczności stajemy przy ołtarzu Chrystusa" – mówił w homilii ks. Mariusz Frukacz. Z uwagi na stan zdrowia Arcybiskup Senior łączył się z uczestnikami Eucharystii jedynie w sposób duchowy. Za pośrednictwem mediów skierował jednak do Jubilatów następujące słowa: Kapłani przeżywają dziś 25 lat święceń prezbiteratu. To bardzo ważny dzień dla całej archidiecezji częstochowskiej. Dziękujemy za ten czas posługi i prosimy Pana Boga o opiekę dla nich na następne lata życia. Duchowni są naszym skarbem danym nam od Boga (…). Wieczorem na Jasnej Górze księża uczestniczyli w modlitwie apelowej razem z abp Wacławem Depo, metropolitą częstochowskim.

Dwa dni wcześniej, w niedzielę 23 maja, z inicjatywy Parafialnego Klubu Seniora, w kościele parafialnym w Makowiskach została odprawiona koncelebrowana Msza św. dziękczynna za 25 lat posługi kapłańskiej ks. proboszcza. Eucharystii przewodniczył dziekan dek. pajęczańskiego ks. Wiesław Bąkowicz.

25 maja 1996 r. w bazylice archikatedralnej Świętej Rodziny w Częstochowie święcenia prezbiteratu przyjęli księża: Andrzej Chrzanowski (obecnie: Makowiska), Robert Foryś (Chrzanowice), Mariusz Frukacz (TK NIEDZIELA), Paweł Hadaś (Siemkowice), Zbigniew Heluszka (Radomsko), Stanisław Kipigroch (Radomsko), Marcin Mońka (Kolonia Lisowice), Robert Nemś (Koziegłowy), Józef Ogorzały (Łyskornia), Tadeusz Orzeszyna (Biała), Janusz Parkitny (Wieluń), Tomasz Pawełczyk (Poręba), Tomasz Słabiak (Wilkowiecko), Mariusz Sztaba (Masłowice), Jacek Wierzba (Radomsko), Janusz Wojtyla (Częstochowa), Robert Woźniak (Skomlin) i Piotr Zaborski (Katolickie Radio FIAT). Zawołaniem rocznika są słowa św. Pawła: „...aby nie zniweczyć Chrystusowego krzyża" (1 Kor 1, 17), a patronem św. Jan Sarkander.

Ks. Andrzej Chrzanowski, po przyjęciu święceń, posługę duszpasterską sprawował w następujących parafiach: NMP Różańcowej w Myszkowie - Mrzygłodzie, Wniebowzięcia NMP w Praszce, Św. Stanisława BM w Wieluniu, Św. Ap. Piotra i Pawła oraz Św. Jakuba Ap. w Częstochowie. Pełnił także funkcję prefekta i wychowawcy alumnów w Niższym Seminarium Duchownym w Częstochowie oraz nauczyciela religii w wielu szkołach, najdłużej (2005-2015) w Zespole Szkół Plastycznych im. Jacka Malczewskiego w Częstochowie. Ukończył studia z zakresu prawa kanonicznego na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jest sędzią Sądu Metropolitalnego w Częstochowie. W 2014 roku został skierowany przez ks. abp Wacława Depo do pracy w parafii św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach.

UROCZYSTOŚCI ODPUSTOWE W JANKACH

W niedzielę, 9 maja br., przeżywaliśmy uroczystość odpustową ku czci św. Stanisława Biskupa i Męczennika. Sumie odpustowej przewodniczył o. Jan Poteralski z Jasnej Góry. W homilii celebrans przypomniał postać i przykład odważnej wiary św. Stanisława, zapraszając wiernych do naśladowania jego postawy miłości Boga, bliźniego i ojczyzny w życiu codziennym. (red.)

STODOŁA DO LAMUSA

Na początku marca br. została rozebrana stara, drewniana stodoła, która od dłuższego czasu była nieużytkowana, a jej stan się pogarszał. Stodołę wybudowano w okresie międzywojennym. W lutym 1946 roku przewróciła się w czasie burzy. Odbudowano ją w tym samym roku pokrywając dach słomianą strzechą. Pokrycie dachu zmieniono w roku 1974 zastępując je eternitem. Od dłuższego czasu służyła już tylko jako magazyn „na wszystko". Pieniądze uzyskane ze sprzedaży desek przeznaczono na dokończenie remontu budynku gospodarczego.

KANONICZNE PRZESZKODY
DO WAŻNEGO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA

10. PRZESZKODA POWINOWACTWA

Przeszkoda powinowactwa zachodzi pomiędzy mężem a krewnymi żony i odwrotnie. Podobnie jak pokrewieństwo, może istnieć w linii prostej i bocznej. W jakim stopniu mąż jest z daną osobą spokrewniony, w takim jego żona jest z nią spowinowacona.

Źródłem tej przeszkody jest powinowactwo tylko w linii prostej, w każdym stopniu.

Zachodzi więc ona między wdowcem a wstępnymi i zstępnymi zmarłej żony oraz wdową a wstępnymi i zstępnymi zmarłego męża.

Adam — Anna
Błażej — Barbara
Cezary — Cecylia

Błażej, po śmierci żony Barbary, nie mógłby zawrzeć małżeństwa ani z teściową (Anną) i jej wstępnymi, ani z Cecylią - córką Barbary z innego małżeństwa lub ze zrodzenia pozamałżeńskiego jak również z zstępnymi Cecylii.

Przeszkoda powinowactwa jest pochodzenia czysto kościelnego. Ma ona stać na straży
- jedności małżeństwa
- szacunku należnego krewnym współmałżonka.

Przeszkoda może ustać tylko przez udzielenie dyspensy.

Przeszkodę powinowactwa w linii prostej uznaje polski Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy, dopuszcza jednak udzielenie przez sąd zezwolenia na zawarcie małżeństwa między powinowatymi z ważnych powodów.

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA W OBIEKTYWIE

CHWALCIE BOGA W JEGO ŚWIĄTYNI ... (Psalm 150)
Historia prac malarskich wnętrza kościoła w Makowiskach

Kościół parafialny w Makowiskach był w swojej 180 - letniej historii wielokrotnie restaurowany i odnawiany. Trwające obecnie prace malarskie są kolejną odsłoną historii upiększania naszej świątyni, które w minionym stuleciu przypadało średnio co 20-30 lat.

1920 – 1930

Najwcześniejsze informacje dotyczące odnawiania polichromii kościoła w Makowiskach wskazują na lata 1920 – 1930, jako czas, kiedy przeprowadzono malowanie wnętrza świątyni. W tym okresie proboszczem parafii był ks. Józef Zaborski (1919-1931). To także w czasie jego pobytu w parafii św. Józefa w Makowiskach zostały otynkowane ściany zewnętrzne.

1955

Lata wojny 1939-1945 nie były łaskawe dla kościoła w Makowiskach. Stacjonujące tu wojsko niemieckie, a następnie zamiana świątyni na magazyn zbożowy poczyniło ogromne zniszczenia i zawilgocenie świątyni. Wnętrze wyglądało bardzo nieestetycznie: ściany w dolnych częściach były brudne, tynk odchodził od ściany, a całość wnętrza zakurzona i szara. Ponadto dziury w dachu i suficie spowodowały liczne zacieki. Dlatego też, proboszcz parafii Ksiądz Franciszek Olek podjął decyzję o malowaniu kościoła. Najpierw postanowiono zerwać stary sufit i zbić tynk, który był już na ścianie kilkadziesiąt lat. W początku 1953 roku na całym kościele ustawiono rusztowania. W pozyskaniu drewna wielką życzliwość okazali: nadleśniczy inż. Leonard Klimenko, leśniczy z Gajęcic p. Stefan Okoń i leśniczy z Murowańca p. Kazimierz Steczkowski. Malowanie kościoła rozpoczęło się 1 czerwca 1955 r. Wstępny kosztorys opiewał na 80 000 - 140 000 zł. Zastanawiając się nad możliwościami finansowymi parafii, brano pod uwagę dobrowolne ofiary wiernych lub składkę od hektara lub głowy. Ostatecznie ustalono jednakową kwotę składki dla każdej rodziny. Malowanie powierzono absolwentom krakowskiej ASP. Byli to: Łada Tajber, Irena Gerard, Józef Nitka oraz Łukasz Karwowski, który specjalizował się w projektowaniu i tworzeniu polichromii w kościołach. Po ukończonej pracy usunięto z kościoła rusztowanie, które było tam prawie trzy lata, a poświęcenia nowej polichromii dokonał ks. bp Zdzisław Goliński.

1976 Ksiądz Kazimierz Mądry przystępując do malowania kościoła postanowił zlecić tę pracę wykonawcom polichromii sprzed 20 lat. Odszukał ich w Krakowie zlecając ponownie p. Łukaszowi Karwowskiemu opracowanie projektu malarskiego polichromii. Na miesiąc przed przyjazdem malarzy rozpoczęły się prace przygotowawcze, które trwały do 10 czerwca. W tym czasie Bartłomiej Franczak uzupełnił tynki w kościele, a Stanisław Mruszczyk założył instalacje do centralnego ogrzewania. Mieszkańcy Podładzina przywieźli drewno na rusztowanie (100 sztuk żerdzi i 20 sztuk stempli), a 7 maja przyszli wszyscy cieśle

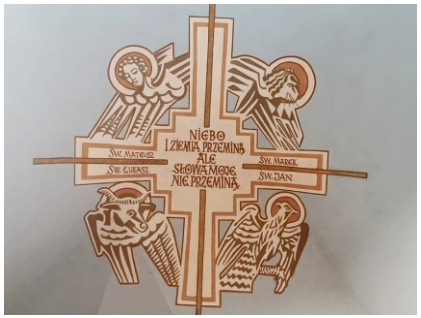

z parafii w liczbie 14 i w ciągu 4 dni postawili rusztowanie na całym kościele. Prace rozpoczęły się 21 czerwca 1976 i trwały do końca lipca tego roku. Prowadzili je Irena Gerard, Artur Tajber i Stanisław Jankowicz. Pod koniec prac malarskich miejscowy stolarz Ignacy Banaszkiewicz założył na chórze nową balustradę, a Zygmunt Walczak wykonał i wprawił nowe drzwi do zakrystii i skarbca.

1993

Staraniem księdza proboszcza Kazimierza Mądrego miało miejsce ponowne malowanie świątyni. Prace malarskie podjęto na wiosnę 1993 r. Przeprowadzili je malarze z Poznania pod kierunkiem artysty malarza i grafika Henryka Kota (1927-2008). To w trakcie tych prac powstały malowidła naścienne przedstawiające m.in. sceny z życia św. Józefa, wśród których dyskretnie umieszczono postać ówczesnego proboszcza, kościół i budynek nowej plebanii. Prace ukończono w czerwcu, tuż przed Uroczystością Bożego Ciała.

2021

Mimo, iż kościół domagał się już od dłuższego czasu renowacji wnętrza, z malowaniem wstrzymywano się do chwili ukończenia prac związanych z osuszaniem ścian. W celu likwidacji źródła wilgoci usunięto starą boazerię, wykonano izolację poziomą metodą iniekcji, a stary tynk zbito i zastąpiono lekkim tynkiem renowacyjnym (2018). Następnie przeprowadzono prace hydroizolacyjne ścian zewnętrznych zakładając izolację pionową i nowy system odprowadzania wody (2019-2020). Program prac nad odnowieniem powłok malarskich w kościele, przygotowany przez konserwator sztuki mgr Marię Góralczyk z Częstochowy, został w lutym br. zatwierdzony przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi. Prace osobiście prowadzone przez p. Marię Góralczyk rozpoczęły się 7 czerwca br., a ich zakończenie przewidziane jest na I połowę lipca.

Ks. Andrzej Chrzanowski

„BOGU NA CHWAŁĘ, LUDZIOM NA RATUNEK”
Historia OSP Makowiska (cz. 1)

Powstanie Ochotniczej Straży Pożarnej w Makowiskach - wtedy Straży Ogniowej - datuje się na 1913 rok. Założycielami byli: Ignacy Trzebski, Józef Łakomy, Walenty Kotyla, Józef Wojtasik, Michał Wiecławik i Ludwik Wojtasik.

W 1917 roku pod nazwą Straż Ogniowa działała zarówno straż jak i organizacja zbrojna walcząca z zaborcą – Legiony, założona przez nadleśniczego z Murowańca. Organizacja szkoliła się jako Straż Ogniowa w dworze dziedzica nie mając sprzętu pożarniczego. W przypadku pożaru, konie i wozy udostępniał dziedzic z Makowisk. Instruktorem pożarnictwa był, nieznany z nazwiska, ówczesny rządca dworski. Po I wojnie światowej straż ogniowa w Makowiskach zawiesiła na kilka lat swą działalność. Wznowiła ją w 1923 roku, czego inicjatorami byli: Andrzej Mielczarek, Stanisław Kuliński, Władysław Kuliński, Roch Franczak, Józef Łakomy i Czesław Skrzypczyński. Prezesem straży został wybrany Władysław Meyer - właściciel majątku ziemskiego w Makowiskach, a sekretarzem ks. Józef Zaborski - proboszcz parafii Makowiska od 1919 roku. Strażacy zaczęli gromadzić sprzęt niezbędny do działalności jednostki. Zakupili sikawkę, którą częściowo sfinansował Sejmik Powiatowy w Radomsku. Przez kolejne lata kilkukrotnie zmieniał się zarząd. Często w niedzielne poranki strażacy spotykali się na zbiórkach. Z braku strażnicy spotkania te odbywały się we dworze dziedzica Meyera, po czym druhowie wspólnie udawali się na mszę św. do sąsiadującego z dworem kościoła.

Z początkiem II Wojny Światowej straż ogniowa w Makowiskach zawiesiła swoją działalność do roku 1947. W roku 1945 proboszczem parafii w Makowiskach zostaje ks. Franciszek Olek, który od samego początku angażuje się w działalność jednostki.

Ks. Fr. Olek wśród strażaków

W szeregi straży wstępuje coraz więcej ochotników. Wybrano nowy zarząd, którego prezesem został ks. Franciszek Olek, a w skład weszli: Józef Łakomy, Stefan Lebioda, Jan Cichowlas, Władysław Kacprzak, Bolesław Borkiewicz oraz Stanisław Stachera. Woźnicą zostaje Feliks Wojtasik, a mechanikiem Jan Smolarz.

Straż na wyposażeniu posiadała wóz konny z beczką oraz sikawkę. Koń był własnością woźnicy. Podczas jednej z akcji gaśniczych doszło do wypadku, w którym został

poszkodowany woźnica. Od tego czasu podupadł na zdrowiu, a jego miejsce zajął syn Stanisław Marian Wojtasik.

Procesja Bożego Ciała

5 października 1947 r. miała miejsce uroczystość nadania i poświęcenia sztandaru Straży Pożarnej. W tym czasie zarząd spotykał się w domu parafialnym. Na walnym zebraniu w 1949 roku podjęto uchwałę o budowie remizy. Pierwszym krokiem w tym kierunku był zakup działki. Zarząd zawarł dobrowolną umowę w dniu 18 grudnia 1949 roku z Franciszkiem Kulą, której fragment brzmi następująco: " Kula Franciszek syn Franciszka wypuszcza w dzierżawę na 99 lat działkę ziemi o powierzchni 25 arów znajdującą się przy szosie prowadzącej w kierunku Radomska - Pajęczna i przy drogach stykających się, prowadzących do wsi Czerkiesy oraz druga prowadzące do wsi Gajęcice Kolonja, w naturze 41 q żyta (czterdzieści jeden quintali)". Od tej pory zaczyna się budowa remizy strażackiej w Makowiskach.

W 1950 r. jednostka otrzymała pierwszą motopompę. Informację tę uzupełnia wpis w kronice parafialnej, z którego dowiadujemy się, że uroczyste poświęcenie motopompy miało miejsce 17 czerwca 1951 r. Wzięły w nim udział okoliczne straże pożarne, jednak bez udziału

Poświęcenie motopompy na placu przed kościołem

Ćwiczenia z użyciem motopompy